

Velikovec, občina Obre; svinjska kuga v okraju Velikovec, občina Vajzenberg: — ponehala je mehurčica (mehurčasti spuščaji) na spolovilih pri konjih v mestu Celovec; rudečica (Rotlauf) pri svinjah v št. Vidu, občina št. Vid in v okraju Velikovec, občina Bistrica; — svinjska kuga je ponehala v mestu Celovec.

Samomora. Dne 26. maja si je neka dekla, ki je služila pri posestniku Hofferju pri Sv. Magdalen, prerezala vrat ter po kratkih minutah umrla. — Dne 24. maja pa se je v Mlinarjih obesila neka mitničarka iz Födrauna.

Vsled opeklin umrl je 2½ leta star sinček deklet Marije Volče v Raggl-u blizu Wolfsberga. Otrok je bil v odreji pri oferjih Janez in Marija Ellersdorfer, pri katerih se je dne 20. maja v z vrelo vodo napolnjen škaf umaknil ter se tako hudo opek, da je vsled opeklin naslednjega dne umrl.

Dopisi.

Iz Loč. — Občinske volitve. Mladič iz Žič! Kje pa si ostal na dan volitve? Ali si bil kaj zgubil, ali si se že spametoval, ali pa se še od zadnjega birmovanja nisi ozdravil? Kaj ne, to je bilo po tvoji modri buči, da ti še bo na tvoje stare dni po ušesih šumelo! Pa pustimo, moj usmiljenja vredni, dolgolasi „rezervni oficir“ na tem mestu tvojo drugo birmo, ter povejmo rajši širnemu svetu o izhodu naše volitve in pa o tvojem plodonosnem agitiranju. Volilcev je od vseh strani toliko prihitelo, da se še celo stari volilci take mnogobrojne volitvene udeležbe ne spominjajo. Prišli so nam znani in neznan volici, mnogo takih, ki se še naših volitev do sedaj niso udeležili, katerim pa je zadostoval boj, ki si ga ti, na um tako revna duša, v „Domovini“ in pa v „Gospodarju“ proti Ločanom sploh, posebno pa proti našemu za konjiški okraj velezaslužnemu gospodu Posseku in pa našemu gospodu Cmerekseku, napovedal. Upajoč, da dobri pastir svoje črede nikamor same ne pusti, posebno pa k ločki volitvi ne, iskali in povpraševali smo med volilci, kje da je neki ta dober pastir, ali po domače „žički dohtar“? Ali zaman smo ga iskali! Neki kmet mi je pri tej priliki rekel: „Ej, kaj bo le ta študentek pri volitvi; naj se rajši doma uči, da si bo vendar enkrat lahko sam svoj kruh zaslužil. Če bo še dolgo študiral, bo svojega očeta čisto na nič spravil“. Drugi mi je spet rekel: „Nismo še tako zaslepljeni, da bi se pustili od takih ljudi voditi, kateri so še sami potrebni, da bi jih kak pameten človek vodil“. Sličnih pogovorov se je slišalo še več. Ko bi le bil ti, dravinjski apostol k volitvi prišel, slišal in uvidel bi bil, da si res „mladič iz Žič, ko še nisi nič, in še dosedaj ne veljaš nič!“ Ker si nisi upal k volitvi priti, moramo ti na tem mestu povedati, da je prišlo k volitvi 110 volilcev, kateri so glasovali za te odbornike, katere smo mi postavili. Kakor vidiš, dragi mladič, zmaga je naša, ne pa „žičke trojice“. Ločki in so-

sedni kmetje so 19. majnika kakor dosedaj vsikdar pokazali, da še imajo tako zdravo pamet, da jih ne „žički dohtar“ pa tudi ne zlobnost „žičke trojice“ ni sedaj, pa jih tudi v prihodnje nikdar ne bo zmotila. Seveda boste sedaj spet kričali: „Ločki nemčurji so spet zmagali!“ A mi smelo trdimo, da je zmaga slovenska, ker so bili na volišču skoro samo o d l o č n i slovenski volilci, kateri svoj narod ravno tako ljubijo, kakor ti veleumni žički gospodek; razlika je le ta, da so naši volilci pametni in skušeni slovenski možje, ti pa si „prismojen“. Da je ta mladič res prismojen, naj vam bo med drugim to v dokaz, da bi le kot večji „čarobnjak“ izgledal, nosi črne naočnike, čeravno s prostimi očmi boljše vidi. Kakor ima povsod smolo, pripetilo se mu je tudi zdaj, menda pri kakšni birmi, da se mu je eno steklo na naočnikih strlo. Kaj je siromaček zdaj storil? To oko, katero je bilo brez stekla, nosil je obvezano tako dolgo, dokler je novo steklo dobil. Pa poglejmo si tega žičkega dohtarja dalje ter ga vprašajmo, kaj neki on sam o sebi misli, kaj da že je, ker si drzne našemu, hvala Bogu dosti samostojnemu kmetu kruh rezati, ko ga morajo njemu še drugi dajati. Dalje, mladič iz Žič, kaj se neki vtikaš in brigaš za ločke razmere? Ali nam moreš v našem županstvu kako nerednost očitati? Ti, apostol dravinjski, naštej nam občine, katere so postavile šolo, farovž, vodovod in ustanovile požarno brambo, pa imajo samo 56 procentov občinskih doklad? Povej, kje na deželi tako skrbnega in razumnega gospodarja najdeš, kakor je naš župan gospod Possek? Ti, ker si že tako moder, bi bil rajši prej tvoj nos v svojo lastno občino vtaknil ter pomagal prejšnjemu županu občinske račune v red spraviti. Ali ne veš, da vaš šolski račun že dve leti pri deželnem odboru nepotrjen leži? Ti mladič božji, če že tako za kmetski blagor skrbeti hočeš, ali bi ne bilo krščansko, če bi najprvo za svoje soobčane skrbel? Zapomni si, mi se še vidimo pri „Filipah“. Mladič iz Žič! Kaj ti je pomagalo, da si letal od hiše do hiše, celo po njivah, gozdih in vinogradih za ljudmi lazil, jim svoje žegnane dopise iz smrdljive „Domovine“ in „Gospodarja“ vsiljeval ter ob tej priliki našega vobče čislana gospoda župana in gospoda učitelja obrekoval in blatil? Odgovor na ta vprašanja ti je dala birma dne 16. in sijajni izhod volitve dne 19. majnika. Kaj ne, dve sramoti si doživel. Eno na telesu, drugo pa na duši! Ja gotovo! Kajti nobeden tvojih pajdašev ni tvojih kandidatov volil! V tvojih smrdljivih dopisih in tvojem agitiranju si napadal razven prej omenjenih gospodov tudi našo šolo, ker ustreza splošni želji ljudstva, da se v njej nemški jezik bolj goji, nego v sosednjih šolah. Tudi v tej zadevi bi tebi, moder žički dohtar, stavili nekaj vprašanj, če bi jih še zamogel trezno reševati, pa do te visočine se ne boš mogel nikdar vspeti. Mi pa smo našemu cenjenemu učiteljstvu za trud in lepe vspehe v nemškem jeziku zelo hvaležni. Že ranjki škof Slomšek je rekel: „Več jezikov znaš, več mož veljaš!“ Hej gospod, ali ti v tvoji prismojenosti tudi te zlate besede slavnega slovenskega pa-

dagoga pripoznati nočes? No, potem je boljše, če svoja kopita pobereš, ter se v daljno Afriko podaš. Če še pa misliš dalje časa med nami ostati, spokori se prej ko slej, da boš naši kmečki mladini to privoščil, kar v življenju potrebuje. Zdaj še živimo v Avstriji! Če pa nameravaš, dragi „dravinjski apostol“ velikansko slovansko kraljestvo ustvariti, potem se bomo radi po tvojih modrih besedah ravnali. — Svetujemo ti pa, da bi to novo delo boljše kakor si pri naših volitvah pričel, drugače znaš še več telesnih in duševnih sramot doživeti, kakor si jih na 16. in 19. majnika 1904. — Ločan. —

Iz Ormoža. Malokedaj se sliši kako poročilo iz naše okolice, kar je dokaz našega miroljubnega življenja. Toda te prijetne razmere so se v novjšem času malo skalile. Ne moremo namreč več molčati o nesramnem in brezmiselnem besedičenju nekega pod nosom še mokrega gospodeka, ki tukaj že celo leto brez posla pohajkuje ter se ne briga in ne poprime nikakega resnega dela. Vse, kar ta gospodek zna, je to, da hujska klerikalne kmete z lažnjivimi in izmišljenimi besedami proti „Štajercu“ in njegovim prijateljem. Njegov najljubši prostor je ormožka klerikalna gostilna ali pa kaka farška klet, kjer se do dobrega navleče „neplačanega vinskega duha“. S tujim blagom se šopiri, kakor sraka s pavovim perjem. Vprašamo Vas, mladi gospodek, ali poznate pasji bič ali bikovco? Eno od teh je Vam gotovo, ako se še enkrat drznete tako oholo in našopirjeno blenčiti, kar bi znalo žaliti naše napredne kmete. Glejte raji, da si pridobite v kratkem zaželjeno ljubico ali družico, kar se Vam pa seveda ne bode iz lahkega posrečilo, ker Vas nobena ne mara, akoravno si na vse pretege prizadevate, ta svoj cilj doseči. Pa saj to itak sami najbolje veste, kake „ferdacmane“ neuspehe da ste pri svojih mnogobrojnih poskusih že doživeli. — Ako pa bi se utegnili Vam vendar enkrat posrečiti, da bi Vam kakšna Evina hči prikimala, tedaj prosite Boga, da bi Vaša „dulcinea“ bila zmožna, Vam potrebnih materinskih naukov dajati, ker za kaj družega ste še premokri za ušesi. — To Vam naj služi v opominj in ob enem v svarilo!

Naprednjak.

Iz Ljutomera. V zadnjem času uprizorili so naši klerikalčki različne junaške čine, kakoršnih so zmožni le ljudje, ki so navdani s krajno nestrpljivostjo do vsega, kar ni po njih godu, ali prav za prav po volji njihovih šuntarskih voditeljev. Nedavno so razdžali na shodu pri sv. Tomažu uto ljutomerškega lebcelterja, ker je plahta nosila ime lastnika v nemškem jeziku napisano. Da se sme taka surovost imenovati pravi vandalizem, tega menda tudi noben priprost človek ne bode tajil. Ali je to sad takozvanih mladeniških in drugih političnih shodov, kakoršne sklicujejo pervaki, da na njih gromé ter kličejo mladino in odrasle ljudi na boj proti vsemu, kar le količkaj nosi nemško lice? Ako je temu tako, tedaj bodo oblasti morale nekoliko natančneje gledati na počenjanje teh hujskačev, ker slednjič bi jim znal greben toliko zrasti, da bi se utegnili še celo oblastim s silo upreti, kakor se je

to že tu in tam zgodilo, kjer taiste niso pravočasno in s primerno odločnostjo nastopile.

A pustimo za danes to ter si raje nekoliko oglejmo naše socijalne razmere. „Mogočni vodja“ klerikalne stranke v Ljutomeru je sedaj dr. Karol Grossmann. Kdor ne pleše po njegovi piščalki ter se ne udeleži njegovih sokolskih maškerad, ta je preklet. Taka se je pripetila dvema vrlima možema, ki sta po pravem bila poklicana biti vodji tukašnjih Slovencev, namreč gg. Kukovec-u in dekanu Jurkoviču.

S čim pa si je č. g. dekan nakopal sovražtno našega Karleka? S tem, da je pravi katoliški duhovnik, kateremu je sv. vera in pa ljubezen do bližnjega čez vse, ker je duhovnik, ki skrbi v prvi vrsti za duševni blagor svojih vernikov in ki noče sejati med ljudstvo prepira ali sovražtno. To pa Karleku močno mrzi in zategadelj črti našega vobče priljubljenega gospoda dekana.

Kaj pa je g. Kukovec Karleku hudega storil, tega mi ne vemo. Kdor pozna naše razmere, temu je tudi znano, koliko dobrega je že g. Kukovec vsemu okraju storil. Že skozi desetletja neutrudno in ne sebično deluje za blagor kmečkega prebivalstva in zdaj bi se naj pustil od dr. Grossmann-a v kot potisniti! Znano nam je, kake žaljive besede je dr. Grossmann pri Serecu v Babincih proti velezaslužnemu g. Kukovec-u govoril —, mi nočemo teh nesramnih besedij ponavljati. Taka je hvaležnost načelnika Sokolcev za obče pripoznane zasluge moža poštenjaka, ki zamore povzročiti, da bode Karlek urnejši iz našega kraja zletel, kakor zamorejo vsi njegovi sokoli. Njegov pristaši, to so njegovi pisarji in ljudje, kateri si je pridobil s kakim „štamperlom“ šnopsa, mu ne bodejo veliko pomagali, ugledni in veljavni možje pa s Karlekom nočejo imeti prijateljstva.

O načinu, kako si dr. Grossmann svoj žep polni, bomo o priložnosti natančneje govorili, povemo pa toliko, da imenovani gospod svoje ljube rojake prav krepko na svoje ljubeče srce pritiska, da jim pri tem zleti slednji groš iz mošnje. Ljutomerčan.

Zunanje novice.

Avstrijski prestolonaslednik postal je oče. Zvezna kraljica Hohenberg, soproga prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda, je porodila dne 27. maja t. l. na svojem gradu Konopišt na Českem zdravem princa, kateri bode nekdanji avstrijski cesarski krono, ako Bog njemu in državi ne odtegne svoje milosti.

Čuden zapravljivec. V nekem gozdu pri Mödlingu blizu Dunaja našli so mrtvega samomorilca. Bil je 41 let stari Jožef Konečni, doma iz dunajskega predmestja Meidling. Ta mož je pred kratkim pri svoji materi podedoval 20 tisoč kron, katere je v kratkem času zapravil in sicer skozi svojo brezmejno lahkomišelnost. Nekega večera je n. pr. prišel društvu dveh žensk v dunajsko kavarno ter ž njima tamkaj popival šampanjec. Iz gole hudomušne prezetnosti pritisnil je enemu natakarku zaušnico, kateri